

Bir Cinayetin Anatomisi, Algı ve Olgu Gerçeği

Hunhar bir cinayete kurban giden Sıla Şentürk isimli kardeşimizin, acı haberiyle sarsıldık yeniden. Kısacık hayatından kopup giderken, geriye öfke, acı ve keder bıraktı. Yüce Allah, günahlarını affedip mekanını Cennet eylesin. Ailesine de sabır ve selamet versin. Katilinin hak ettiği cezayı hem dünyada, hem de ahirette bulması için hepimiz yürekten duacıyız.

Bu feci olayın ardından, herkes kendi zaviyesinden değişik yorumlarda bulunarak kamuoyunu etkilemeye ve yönlendirmeye çalışıyor. Bir insanın trajediyle sona eren kısa hayatını ve kimliğini, kendi ideolojik kavgalarına ve saldırılarına malzeme yapmaktan utanmayan kişiler ve kuruluşlar olduğunu görüyoruz.

Bu olayı kök-neden analizini yapar gibi objektif değerlendirmek, subjektif yorumlarımızı ve önermelerimizi de makul deliller üzerine bina etmek zorundayız.

Cinayetin kısa geçmişi:

Saldırıya uğrayarak vefat ettiği sırada 16 yaşında olan Sıla, henüz 14 yaşındayken 2019 yılı Aralık ayında internet sosyal ağlarından Hüseyin Can Gökçek (Zanlı) ile tanışmış, sevgili olarak hem internet üzerinden, hem de Zanlının 5-6 kez yaptığı ziyaretlerde yüz yüze görüşmeye başlamış. Sıla kardeşimiz Giresun'da, katil zanlısı da Ankara'da ikamet ediyormuş. Sıla'nın ailesi bu ilişkinin varlığından ancak geçen yıl haberdar olmuş ve müdahalede bulunmaya çalışmış. Sıla'nın kararlılığı üzerine ailesinin rızası ile, Zanlı 2021 yılında Sıla'nın ailesiyle tanışmak için Giresun'a gelerek evlerinde 5 gün misafir olarak kalmış. Sıla'nın ailesi Zanlının davranışlarını beğenmeyince tartışma olmuş ve Sıla ile Zanlı birlikte Trabzon'a kaçmış. Zanlı, ailenin şikayeti üzerine yakalanarak "Çocuğun cinsel istismarı" suçlamasıyla cezaevine konulmuş. Sıla önce Çocuk koruma birimine alınmış, ama kendi ve ailesinin isteği ile ayrılarak ailesinin yanına dönmüş. Sıla'nın şikayetinden vazgeçmesi üzerine, Zanlı tahliye olarak Ankara'ya dönmüş. Sıla'da bir süre sonra Zanlının yanına giderek bir ay kadar aynı evde yaşamış. Sıla'nın ailesi engel olamadıkları bu durumu normale çevirebilmek için, evlendirmek üzere yanlarına çağırmış ve aralarında nişan yapmış. Ankara'ya

dönen Zanlı ile Sıla'nın arasında kıskançlık vb. nedenlerle tekrar tartışmalar çıkınca, Sıla'nın ailesi yeniden şikayetçi olmuş ve nişanı da bozmuş. Fakat Sıla, Zanlıdan yine şikayetçi olmadığı gibi, bu sefer ailesinin de yanında kalmak istememiş ve tekrar kaçma endişesi üzerine ailesinin talebi ile Savcı talimatıyla Aile Bakanlığı Sevgi Evlerinde barınması sağlanmış. Sevgi Evlerinde kalan Sıla, sonradan tekrar dilekçe vererek Zanlıdan şikayetçi olmak istediğini ve Zanlı ile ilişkisini tamamen bitirdiğini beyan etmiş. Sıla şikayetçi olunca yeniden mahkeme ile yüzleşen Zanlı, geçtiğimiz Ocak ayında Giresun'a gelerek Sıla ile görüşmüş ve şikayetini geri alması için ikna etmeye çalışmış. Bu sırada çıkan tartışma sonucu evden aldığı bir bıçakla bu hunhar cinayeti işlemiş.

Katilin hak ettiği nedir?

Olayı irdelemeden önce, adalet boyutuyla olması gerekeni inancımız ve insanlığımız açısından belirtelim. *"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında kısas size gerekli kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ancak her kime, kardeşi tarafından bir şey bağışlanırsa artık ona hakkaniyetle uymalı ve diyeti ona güzellikle ödemelidir. Bu, rabbinizden bir hafifletme, bir rahmettir. Bundan sonra kim haddi aşarsa ona elem verici bir azap vardır. Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri, umulur ki sakınırsınız."* (Bakara 178/179) Hükmüyle, haksız yere can alanların nasıl cezalandırılması gerektiğini Yüce Yaratıcımız olan Allah-u Teala belirlemiştir.

Sevdiği bir insanın katledilmesine karşılık olarak, maktul yakınlarının yüreğini kısastan başka bir cezalandırma soğutmaz ve teselli etmez. Özel hallerde maktul yakınlarına ödenebilecek diyete dayanmadan, hiç kimsenin katilleri affetme yetkisi ve hakkı olamaz. Türkiye'de idam cezası kaldırıldı. Siyasi davalara ceza konusu edilmeden, sadece doğrudan ve kesin ispatlanmış haksız yere işlenen cinayetlerde verilmek üzere, idam cezasının acilen geri getirilmesi gerekir.

Hükümetin başı olarak Sayın Cumhurbaşkanımızın, idam cezasının meclise sunulması talimatını Genel Başkanı da olduğu iktidar partisi yetkililerine derhal vermesini bekliyor ve diliyoruz. O talimat vermeden hiç kimsenin teklif etmeyeceğini, başkası teklif edilse bile onaylanmayacağını, o yüzden sadece *"önüme gelirse imzalarım"* diyerek sorumluluktan kaçamayacağını da iyi biliyoruz. Aksi takdirde başka katillerin gelecekte cinayet işlemesini caydıracak adalet gücümüz kalmayacak, bizler de her vahşi cinayetin ardından ağlaşıp lanetlemekle yetinmek zorunda kalacağız.

Bu cinayetin anatomik bileşenleri nelerdir?

1-Sıla'nın sosyal medya erişimi: Henüz 14 yaşında olmasına rağmen, Sıla gibi bir kız çocuğu kendi adına sosyal medya hesabı açıp kullanabilmektedir. Sosyal medya hesaplarını açmak için şart koşulan yaş sınırı 13'tür. Sıla kardeşimizin cinayetine giden yolun ilk adımı, 13 yaşında başlayan kontrolsüz sosyal medya ve internet erişimidir.

2-Ailenin Sıla'nın hayatındaki etkisi: Sıla'nın ailesi, kızlarının başka bir şehirdeki adamla uzaktan ve yüz yüze görüştüğünü ancak bir yıl sonra öğrenebilmiştir. Ailesinin, Sıla ile olan iletişimde ve yetiştirme tarzında sorunlar olduğu anlaşılmaktadır.

3- Ailenin Sıla'nın kararına mecburi uyumu: Ailesinin bu ilişkiyi aslında istemediği açıktır. Ancak, Sıla'nın kararlılığı ve ısrarı üzerine çaresiz düşerek, Zanlı ile görüşmeye ve evlerinde misafir etmeye mecbur kalmışlar.

4-Sıla'nın yasal salahiyeti: Zanlı ile Sıla'nın aile ortamında çıkan tartışma sonucu Trabzon'a kaçmaları da Sıla'nın kararlılığını veya zanlı tarafından ikna edilerek kandırılmışlığını göstermektedir. Sıla'nın ailesini şikayetine rağmen, Zanlının serbest bırakılmasındaki temel unsur Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. Yaşı itibarı ile Sıla, yasalar açısından cinsel rüşte sahip görülmüştür.

5-Ailenin yetki alanı: Zanlı Ankara'ya döndükten sonra, Sıla'nın ailesini terk ederek zanlı ile beraber bir ay yaşaması da ailesinin Sıla üzerindeki etki ve yetki kabiliyetinin tükenmişliğini göstermektedir.

6-Zorunlu onay ve nişanlanma: Ankara'da fiilen karı-koca hayatına başlayan Sıla ile Zanlı arasındaki durumu düzeltmek ve meşru sınırlara çekmek isteyen ailenin, evlendirme garantisiyle Sıla'yı geri çağırması sosyal ve ahlaki bir zorunluluk şeklinde hissedilmiştir. Burada ailenin çifti zorla nişanlaması değil, mecbur bırakılarak durumu onaylaması söz konusudur.

7-Nişan bozumu ve cinayet: Nişanın ardından Ankara'ya dönen Zanlı ile Sıla arasında gelişen anlaşmazlıkların seyrinde kendilerinin veya ailenin dahlinin ne kadar olduğu bilinmiyor. Ancak sonuçta nişan bozuluyor ve sonrasında Sıla'nın devlet koruması altında barınırken ilk defa kalıcı şekilde şikayetçi olmasıyla olayın seyri değişiyor. Zanlının, Sıla'ya şikayeti geri çektiirmek amacıyla yanına gelerek yaptığı görüşme sırasında çıkan tartışma sonucu bu hunhar cinayet işleniyor.

Medya ve Feminist Odakların Olayla İlgili Algı Çarpıtmaları

Bu korkunç cinayetin ilk haberi ve sonrasında yapılan yorumların tek hedefi vardır: Meşru aile yapımız ve ailedeki doğal ebeveyn otoritemiz! Sıla kızımızı sanki zorla nişanlanmış ve çocuk yaşta evliliğe zorlanmış gibi gösterdiler. Bütün haberlerde çocuk evliliği cinayeti vurgusunu yaparak, Sıla üzerinden ailesini ve evlilik kurumunu yıpranma kampanyalarını başlattılar. Bu cinayetin perde arkasında yatan nedenleri incelemek ve kökten tedbir almak için yapıcı baskı oluşturmak kimsenin aklına gelmedi. Daha önce konusu açıldığında İdam cezasının geri gelmesine şiddetle karşı çıkanlar, Sıla kızımız gibi daha kaç masumun ölmesine neden olduklarını hiç düşünmediler.

Bu vahşet üzerinden aile ve evlilik kurumuna yapılan saldırılara karşı dirayetli olmak, Devlet yönetimi başta olmak üzere, hepimizin ödev ve sorumluluğudur. Feministlerin bu vahşeti kullanarak, zaten dengesi bozulmuş olan aile kurumunu daha da zayıflatacak ve cinsiyetçi bölücülüğü tırmandıracak operasyonlarına hep birlikte karşı çıkmamız gerekir.

Cinayet Bileşenlerinin Ayrıntılı Analizi ve Gözlerden Kaçırılan Gerçekler:

Günümüzde ailelerin, çocukların eğitiminde, karakter ve ahlak yapılarının oluşumunda katkısı oldukça azaldı. Dine ve ahlaka aykırı kararlarını özgürce alabilen ve bunları dayatabilen nesiller çoğaldı. Ailelerin çocuklarıyla olan iletişimi bozuldu. Olumlu davranış modelleri ve örnekleri kaybolmaya başladı. Sıla'nın durumunda da ebeveynin yetersizlik gibi görünen çaresizliğini fark etmemiz lazım.

Sıla kardeşimiz yasalar ve global sosyal medya açısından bir çocuk değil, yetişkin ve kararlarında özgür bir birey olarak kabul edilmektedir. Çocuk cinayeti ve çocuk yaşta evliliğe zorlanma gibi yaklaşımlarla, aile ve erkek düşmanlığını körüklemek isteyenlerin çabası kirli ve şeytani bir oyundur. Twitter, facebook, instagram vb. sosyal platformların üyelik şartlarına bakılırsa üyelik için asgari yaş sınırının 13 olduğu görülecektir.

Yasalarımız açısından 16 yaşındaki Sıla kızımız cinsel rüştünü kazanmış bir birey olarak görülmektedir. Türk Ceza Kanunu 103.maddesinde çocukların cinsel istismarı bahsi işlenmiştir. Çocuklara yönelik tecavüz ve sarkıntılık suçlarında ceza için üst sınır olarak 15 yaşı esas alınmıştır. Çocuğa tecavüz suçunda aile şikayeti beklenmeksizin kovuşturmanın başlatılmasına, sarkıntılık hallerinde ise ebeveynlerin şikayetine göre davranılmasına hüküm verilmiştir.

15 yaşından büyüklere yönelik cinsel suçlar ise "*reşit olmayanla cinsel ilişki*" bağılığı altında 104.maddede yazılmıştır. 15 yaşını bitirmiş çocuklar, cinsel eylemleri açısından hür kabul edilmiş;

cebir, tehdit ve hile yöntemleriyle çocuğun rızası olmadan yapılan cinsel ilişkiler veya sarkıntılık suçlarına karşı ise cezalar konulmuştur.

Zaten ailesi açıkça şikayetçi olmasına rağmen, Zanlının daha ilk eyleminde tutuklu kalmamasının nedeni de Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. 15 yaşından itibaren, ailelerin çocuklar üzerinde cinsel yaşantıyla ilgili yetkisi ve yaptırımı yoktur. Özgürlük adına, 13 yaşından itibaren çocukların serbestçe flörtleşmesini savunanların, ailelerin müdahalesini gericilik ve bağnazlıkla suçlayanların bu tür vakalardan sonra hiç utanmadan yetkilerini yok ettikleri ebeveynleri suçlaması da tam bir ikiyüzlülük ve alçakça tavidir!

Ülkemizin de tarafı olarak 2007 yılında imzaladığı Lanzarote Sözleşmesi, 15 yaş ve üzeri gençlerin rızaları ile pornografik unsurlar içinde yer almasına, cinsel serbestlik yaşamasına, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında rıza ile cinsel beraberlik yaşamasına yasal kılıf oluşturmaktadır. Bu sözleşme, çocukları koruma adıyla çocuk cinselliğini meşrulaştırma aracı olmuştur. Yasalarımız da 15 yaş sınırını kabul ederek uygulamış, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında veya büyüklerle olan cinsel beraberliklerini ise suç olarak görmeye devam etmiştir. Şeytani odaklar flörtü tavsiye eden kampanyaları ile, cinsel rüşt yaşını Türkiye'de de 13'e indirerek, ailelerin müdahale yetkilerini tamamen kaldırmaya çalışmaktadır. Cinsel özgürlük ve cinselliğe başlama yaşı gittikçe düşürülürken; ailelerin rızası ile yapılan evlilik yaşının özellikle yüksek tutulması ve genç yaşta evlenenlerden sadece erkeklerin cezalandırılarak hapislerde çürütülmesi de ayrı bir garabettir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesi ile ona dayalı olarak çıkarılan ve halen yürürlükte olan 6284 sayılı yasamıza göre, Sıla kardeşimiz bir çocuk değil kadındır! Kadın kimliğinin başlangıcı kızlar için doğumdan itibaren, erkekler için de kendisini kadın gibi hissetmeye başladığı andan itibaren. 6284 sayılı kanun yüzünden, annesinin ve özellikle babasının Sıla kızıma zerre kadar baskı yapma, Zanlı ile görüşmekten men etme, ekonomik ve psikolojik açıdan zorlayıcı dayatmada bulunma hakkı zaten hiç yoktu! Kanunlar ailenin değil, Sıla'nın şikayetine göre cezai işlem yaptırıyordu. Sıla'nın zanlı ile birlikte yaşaması, cinsel münasebette bulunması, babaevini terk etmesine karşı ailesinin eli kolu bağlanmış, ağır cezai yaptırımların tehdidi altında tutulmuştur. Sıla'nın babası, kızına bu yüzden bir tokat atmayı bırakın, bağırıp çağırdığında dahi, Sıla polise şikayet ederse kendi evinden 6 ay uzaklaştırma, konu komşuya hepten rezil olma, maddi ve manevi işkenceye maruz kalma ile karşılaşacaktı. Sıla'nın yaşanan olaylardaki pervasızlığında ve ailesinin çaresizliğinde bu gerçeğin de yattığını görmek gerekir!

Sonuç olarak, bu ve benzeri cinayetlerin uzman ve tarafsız ekipler tarafından analiz edilmesi, tekrar yaşanarak başka canların yitip gitmemesi için tedbirler alınması, yaratılışımıza ve medeniyetimize düşman kalan yasaların acilen ıslah edilmesi gereklidir. Boşa geçen sürede devam eden cinayetlerin ve her biri cinayet gibi sonuçları olan aile yıkımlarının vebali yetkisi olduğu halde düzeltilmesi için talimat vermeyen liderlerin ve onlara sessiz kalarak zulmü onaylayan biz seçmenlerin üzerindedir. Yüce Allah sonumuzu ve hesabımızı kolaylaştırsın! Durumumuz hiçte iyiye gitmiyor!

**Hanımefendiler, Asıl Düşmanınız
Feministlerdir!**

Bütün dini ve geleneksel öğretileri, cinsiyetlere yüklenen kadim rolleri reddeden feminizm, kadınların asıl ve en tehlikeli düşmanıdır. Kısa zamanda bu gerçeğin farkına varıp tedbir almadıkları takdirde, kadınların geri dönülemez bir uçuruma doğru gittiklerini bilmeleri gerekiyor.

Feminist kadın örgütleri ve liderleri, özgürlük ve eşitlik mottosuyla kandırdıkları kadınları peşlerinden sürükleyerek, uçurumdan yuvarlanan koyun sürülerine dönüştürüyor. Kendileri ile birlikte yoldan çıkardıkları diğer kadınların da dünya ve ahiretlerini berbat ediyorlar.

Tesettür bir özgürlük ifadesi ve davranışıdır. Kadının güzelliklerini sadece sevdiği ve seçtiği kişilere gösterme özgürlüğünü kazandırır. Kimlerin onu görebileceği imtiyazını sürekli kendi ihtiyarında (iradesinde) tutar. Müslümanlar için tesettür ölçüleri, mahrem ve namahrem bellidir. Müslüman olmayan kadınlar da tesettür benzeri kıyafetlerle bu özgürlüklerini kullanabiliyorlar.

Feministler ve diğer din düşmanları, gerçeği tersyüz ederek tesettürü özgürlük yerine kölelik gibi gösterdiler. Açılıp saçılarak bütün gözlere kontrolsüz seyir malzemesi olmayı da özgürlük gibi sundular. Eskiden sadece mahremine karşı güzel ve çekici olması yeterli olan kadınların, hiç tanımadıkları sokaktaki insanlara ve sosyal ortamlarındakilere karşı, sürekli güzel ve bakımlı olmak zorunda hissetmelerine ve adeta bir köle gibi kıyafet çeşitliliği, makyaj ve takılarıyla kendilerini beğendirme yarışına girmelerine neden oldular.

Kadınlar; fitraten korunmaya, güvenliğe, sevilip sayılmaya, ihtiyaçlarının karşılandığı mutlu aile yuvalarında yaşamaya ve çocuklarını yetiştirmeye meyilli yaratılmıştır. Kendilerine bu imkanı sağlayacak, maddi ve manevi açıdan yeterli, güçlü, sevgili ve şefkatli kocalarının olmasını isterler. Feminizmin erkek düşmanı eşitlikçi ve isyancı söylemleri, kadının bu naif ve nazık yapısını yok sayarak aşırı yük almasına, yıpranmasına, kaba ve hoyrat tavırlar içinde erkek rollerini de üstlenerek anormalleşmelerine neden olmaktadır.

Gelelim asıl tehlikeye!

Feministlerin, Hükümetleri ve Millet Meclisini cendereye alarak çıkardıkları mevzuatlar ve yargıda

oluşan anormal içtihatlar sonucu, resmi nikahla evlenmek, erkekler için büyük bir tuzak ve ömür boyu çekilecek bela haline getirilmiştir! Evliliğinden mağdur ve pişman erkekler denizine, her geçen gün yüzlercesi daha ekleniyor. Eskiden olsa çok ayıp ve dinin hükümlerine de karşı görülen “erkekler sakın evlenmeyin” kampanyalarına, giderek toplumun her kesiminden destek veriliyor.

Birlikte yaşamak için mutlaka resmi nikahın şart olmadığı kanaati, tıpkı Avrupa ve ABD’de olduğu gibi ülkemizde de yaygınlaşıyor. Sapkın ve ahlaksız sanatçıların, medyatik ünlülerin öncülüğünü yaptığı zina odaklı nikahsız beraberlik, halk arasında da giderek yayılmaya başladı. Din-iman derdi olmayanlar için zaten hava hoştu, dindar insanlar da kendi arasında dini nikah yaparak birlikte yaşamaya başladılar. Resmi nikahın tehlikelerini gören aileler de hoşlarına gitmese bile bu duruma artık razı oluyorlar. İlk evlilik yaşının giderek yükselmesi gençlerin ailelerinden bağımsız kararlar almasına, evlilik masraflarının aşırı çoğalması da klasik törenlerden kaçınılmasına yol açıyor. Dini nikahın aleniyet şartı da sağlandıktan sonra, aileler dahil herkes memnun şekilde hayatına devam ediyor.

Resmi nikahsız beraberlik, aslında kadınlar için büyük bir tehlike ve tehdittir! Anormal hak ve yetki talebiyle çekilmez hale getirilen resmi nikahın yerine; güvensiz, sağlıksız, belirsiz ve huzursuz bir hayata katlanmak zorunda kalıyorlar. Resmi nikahsız cinsel birlikteliklerin önünde hiçbir engel olmadığı için, evlenmek gereksiz, pahalı ve aşırı riskli bulunuyor. Resmi nikah olmadan partner türü ilişkiler, toplumda yeterince yayılır ve genel kabul görürse, kadınlar için tam bir felaket ortamı hazırlanmış demektir.

Evliliğin bu kadar zor, pahalı, din, gelenek ve erkek düşmanı bir yapıya dönüştürülmesi yüzünden terk edilmeye başlandığı, açık bir gerçektir. Resmi TÜİK verileri, düşen evlenme sayılarına karşın, yükselen boşanma ve evlenme yaşları ile bu gerçeği göstermektedir. Kadınları yoldan, dinden ve imandan çıkararak peşine takan feministler yüzünden, *“Dimyata pirince giderken, evdeki bulgurdan olmanın”* acı tablosu meydana çıkmaya başlamıştır.

Günümüzde Müslüman erkeklerin çoğunluğu kocalık haklarının ve sorumluluklarının farkında değil! Hanımların hak ve yetkilerini de bilmiyorlar! Aileden ve etraftan gördükleri ile yetinerek, hak ve adalet yerine nefislerine uyarak kendilerine de hanımlarına da zulmedebiliyorlar. Yapılan hata ve zulümler birikerek, şimdi yaşadığımız din ve erkek düşmanı yasal atmosfer gibi bir şefkat tokadıyla suratımızda patladı! Bunları da görmeli ve hudutlarımızı yeniden keşfederek yaşamayı başarmalıyız. Evet, kadınlar feministlere uyarak fitratlarına ve kendi çıkarlarına adeta savaş açtılar ve şimdi korkunç sonuçlarıyla yüzleşmeye başladılar! Ama biz erkeklerin cehalet ve bencilliğinin de onları bu yola sevk eden nedenler arasında olduğunu unutmamak gerekir.

Kıymetli Hanımefendiler!

Feminizm, sizleri dünyada ve ahirette hüsrana sürükleyen, sıcacık güvenli yuvalarınızdan koparıp ortalık malzemesine dönüştürmek isteyen, varlığını erkek ve aile düşmanlığında gören, acı ve mutsuzluğunuzdan beslenen, karanlık bir ideoloji ve şeytanın tarikatıdır. İster mor, isterse yeşil örtülü olsun, hiç bir feministe uyarak peşlerinden uçuruma yuvarlanmayın! Ailenizi ve sevdiklerinizi şeytandan ve şeytanın askerlerinden koruyun! İnanın ki kurtuluş ve huzurunuz, sevginiz ve mükafatınız hem çok kolay, hem de size bağlıdır.

Kıymetli Beyefendiler!

Kadınlar Allah’ın bize kutsal birer emanetidir! Emanetin sahibi değiliz! Emanetimize hak ettiği değeri vermek, sevmek, saymak, iltifat etmek, korumak ve ihtiyaçlarını gidermek zorundayız! Helali olan bizlerden göremediklerini, haram kişilerde ve kapılarda aramak zorunda kalmayın! Zehirli sevgilerde ve ilgilerde şifa bulmaya çalışmasınlar! Onlara karşı olabildiğince sevgili ve sabırlı

davranmalıyız! Birlikte çıktığımız ahiret yolculuğunda hiç fire vermeden, çocuklarımızla birlikte son durak olan cennette buluşmak üzere, elimizden gelen çabayı göstermeli ve aile kervanımızı her türlü saldırıdan korumalıyız.

Değerli kardeşlerim! Hayatımızın tekrarı yok. Ama mutlu ve huzurlu yaşamak için mükemmel aile örneğimiz Hz. Muhammed Aleyhisselamın güzel yaşantısında fazlasıyla var. Kadın veya erkek olarak, nefsimizi değil Sevgili Peygamberimizin hayatını esas alalım ve hayatımızda tatbik etmeye çalışalım. Yapamadıklarımızdan ise tevazu ile Allah'a sığınalım. Güzel olmaz mı?

Yasalarla Çökertilen Aileyi Genelgeler Doğrultamaz!

Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 28 Ocak 2022'de yayınlanan, "Basın ve Yayım Faaliyetleri" başlıklı ama Aile ve gençliğin korunmasına yönelik genelge, oldukça kıymetli ve beklenen bir belgeydi. Son 35 yılda devam eden fakat son 20 yılda anormal seviyelere çıkan din, kültür ve aile merkezli yozlaşmadan ve çok yönlü sistematik saldırılardan sonra, devletin bu refleksi gösterme vakti çoktan geçmişti zaten.

İstanbul sözleşmesinin feshedilmesiyle ortaya konulan yapıcı ve öze dönücü iradenin, kanunlardaki çarpık ve zararlı etkilerini de gidermesi bekleniyordu. Yasal güvencesi devam eden sistematik aile ve kültür düşmanlığının, bir uyarı niteliğinde kalan genelge yok edilmesi elbette beklenemez. Ancak, aile dostu iradenin kendini belli etmesi açısından, yine de çok değerli bir adım olduğunu tekrar

vurgulayalım.

Yazı başlığındaki iddiamın maddi delillerini ve tespitlerimin bir kısmını paylaşmak isterim.

Mesela, bu genelgenin 2. paragrafında anayasamızda yer alan ailenin korunmasına yönelik 41. madde ve devletin gençleri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten koruma görevini belirten 58.maddeye atıf yapılmış. Resmi olarak kumar işleten ve üstüne bir de “Milli” kavramını koyarak meşrulaştıran, kumar oynanması için her türlü bahis ve iddia türlerine izin veren, kumara ve kumar işletmecisi firmalara teşvik için KDV oranlarını düşüren, aslında internet erişimini kapatabilecekken sanal kumar sitelerine de erişim imkanı vererek, yabancı kumar baronlarının halkımızı sömürmesine engel olamayan Devletimiz, gençleri kumardan koruyor mu yoksa teşvik mi ediyor?

Ailenin korunması; en başta aile kurmanın kolaylaştırılması, ailenin desteklenmesi ve aile birliği sarsılanların yapıcı katkı ile devamının sağlanmasını gerektirir. Anayasamızda korunması emredilen ailenin, dağıtılması için gereken her türlü yasal tuzak varken, 6284, TMK ve TCK sayesinde yürütme ve yargı organları aile mezbahalarına dönüşmüşken, bu görev mümkün olabilir mi? En ufak bir anlaşmazlıkta, ailenin bir daha birleşemeyecek tarzda parçalanmasına neden olan 6284 yasası ile aile birliğini, aile reisliğinin sorumluluğunu, namus, şeref ve haysiyetini sürdürmek mümkün değildir. İstanbul Sözleşmesi ile İslam toplumuna dayatılan namussuz, şerefsiz, ahlaksız ve sınırsız derecede bağımsız nefisperest bireylerin, yetişmesi için gereken yasal düzenlemelerin tamamı, eşcinseller arası resmi evlilik hariç uygulanmıştır. Madem ki İstanbul Sözleşmesinin kötü ve zararlı olduğunu fark ederek geri çekildiniz, yasalarımıza zorla eklettiği Aile ve namus düşmanı maddelerini neden düzeltmiyorsunuz?

Mesela mahkemelerimizde ufak çaplı suç ve anlaşmazlıkların hemen hepsi artık arabulucudan geçmek zorunda. Dava açılması ancak arabulucu sonrası mümkün olabiliyor. Ama aile mahkemelerinde böyle bir son çıkış kapısı yok! Hemen ailenin infazına yönelik emir var çünkü. Aileyi kurtarmak için hakem atanamıyor! Aile böyle mi korunur?

Gönül isterdi ki, oldukça duyarlı bir yaklaşım ve güzel bir kararlılıkla yazılan bu genelgeyi çıkaran Cumhurbaşkanımız, basın yayın organlarından beklediği aile hassasiyetini en başta kendisi göstererek, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist, bekar ve çocuksuz avukat bir hanımefendi yerine; herkesin aile büyüğü olarak sevip sayabileceği, kadın-erkek iletişimini bilen, çocuk yetiştirmiş, şefkatli bir aile babasını veya bu vasıflara karşılık gelen bir hanımefendiyi atasaydı. Aileye gereken değerin verilip verilmediğini, biz vatandaşlar sözlerle değil, icraatlar ile anlar ve değerlendiririz. Türkiye’de aile adına yapılan hemen her oluşum büyük oranda feminist işgali altındadır. TBMM içinde bile, sözde “Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği” için kurulan komisyonun toplam 25 üyesinden, başkan dahil 22’si kadın, sadece 3’ü erkektir. Böyle fırsat eşitliği mi olurmuş?

Aile düşmanı yasaların ayrıntılarını, evlenmeyi tuzağa çeviren kadın beyanına dayalı cezalandırma, süresiz nafaka, tek taraflı çocuk velayeti gibi sorunları farklı yazılarda yeterince işlediğimiz için, daha fazla uzatmak istemiyorum. Bir türlü milli olamayan eğitim sistemimizde ayrı bir sorun kaynağıdır, hakeza.

Sonuç olarak bu genelgeyi çok önemsiyor, istenen etkisinin kalıcı şekilde görülebilmesi amacıyla, yasalarımızda gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması için açık çağrıda bulunuyorum.

Yüce Allah hayra giden yollarımızı genişletsin, kalplerimize iman, şuur ve aramızda kardeşliği yüceltsin. Amin.

İlköğretimde Sınıfta Kalma Geri Gelmelidir!

70-80'li yıllarda, henüz ilkokuldayken çocukların kapasitesi ve ilgi alanı aşağı yukarı belli olur, öğretmen-veli işbirliği içinde, eğitime devamları yahut bir mesleğe geçmeleri sağlanırdı. Öğretmenler daha saygın ve etkili, Veliler daha uyumlu ve sabırlıydı. Okullardaki çocuklar genel olarak 3 sınıfa ayrılırdı.

Derslerine düşkün ve ileri eğitime hevesli, kendinden gayretli çalışkan ve sabırlı öğrenciler: Dışarıdan zorlamaya gerek kalmadan okuyabilen, ortaokul sonrası lise ve üniversite planlarını yapabilen çocuklardı. Sınıfta fark edilir, öğretmenleri tarafından desteklenir ve okutulmaları için velilere ısrar edilirdi.

Vasata yakın seviyelerde başarılı olan öğrenciler: Genellikle ortaokuldan sonra çalışma hayatına çırak olarak katılan, çıraklık okuluna veya imkanı olursa meslek liselerine devam eden çocuklardı. Fabrika ve atölyeler için, vasıfsızdan teknik personele kadar değişen yelpazede insan kaynağını bu grup oluştururdu. Aile işletmesi veya sermayesi olanlar da ticari faaliyetlere katılırdı.

İlkokulu bile zorlukla bitirebilen çocuklar: Ekonomik veya aile şartları nedeniyle okumaya meyli olmayan, derslerle ilgisi fazla bulunmayan çocuklardı. Tarım ve hayvancılıkta yahut, esnaf ve sanayi işletmelerinde çıraklıktan başlayan hayat mücadeleleri vardı.

Eskiden, çocukların daha yolun başındayken tanınmasını ve öğretmen-veli hattında geleceklerinin şekillenmesini sağlayan en önemli faktör, tavizsiz uygulanan sınıf geçme ve kalma sistemi idi! Hastalık vb. özel bir nedeni olmadıkça, derslerinde başarısız çocukların ısrarla sınıf atlanarak eğitim sisteminde sürekli kalmasına ve diğer çocukların da eğitim kalitelerinin düşürülmesine fırsat verilmezdi.

Aileler çocuklarının kapasitesini bilir ve ona göre alternatif hayat yollarına bakardı. Öğretmenler çocukların farklı alanlardaki yeteneklerini de sorgular, velilere sanayi ve esnaflık seçeneklerinden uygun gördüklerini paylaşırdı. İlkokulda başlayan öğrenci sayısı üniversiteye kadar doğal ve düzenli şekilde azaldığı için, eğitimde kalite ve yoğunlaşma söz konusuydu.

Ama artık öyle olmuyor! İlkokula başlayan her çocuk üniversite kapısına kadar engelsiz, özensiz ve kendiliğinden geliyor. Abartılı ve dayanaksız özgüvenle egoları şişiyor. Sınıfta kalma diye bir kaygı ve tasaları oluşmuyor. Öğretmenlerin saygınlığı ve öğrencilerin üzerinde etkinlikleri giderek azalıyor. Çocuklar başarısızlığın sonuçlarıyla yüzleşmiyorlar. Üniversite sayılarının ve açık üniversite dahil kontenjanların alabildiğine artması nedeniyle, üniversite okumakta aşırı kolay ve sıradan hale geliyor.

Dananın kuyruğu, üniversite bitip hayatın gerçek yüzüyle ve nitelikli bir işe girmek için maruz kaldıkları zorlu sınavlar ve torpil gibi haksızlıklarla yüzleşince kopuyor! Yirmili yaşlarına kadar adeta fanusta büyüttüğümüz, zorlanmadığı için gelişmeyen, hazırlıksız olduğu için hayata karşı kondisyonu düşük, tıknafes, depresif ve umutsuz gençlere dönüşüyorlar.

İlk, orta ve lisede başarısızlığın sonuçlarıyla yüzleşmeyen çocuklarımız, iyi kötü geçtikleri üniversite sonrası dev bir mezunlar havuzuna dökülüyorlar. Eski ve yeni mezunlar KPSS gibi sınavlarda başarılı olabilmek için kendini helak ediyor. KPSS'den yüksek not almaları da yetmiyor, ehliyet ve liyakat yerine haksız torpillerin döndüğü mülakatlarda acımadan biçilip eleniyorlar. Özel sektörün sınırlı personel ihtiyacı da istihdam oranında çok yetersiz kalıyor. Geriye kalan halen işsiz ve atanamamış milyonlarca gencimiz, adeta sosyal bir enkaz halinde yığılarak birikmeye devam ediyor!

Üniversite sonrası işsizlik ve çaresizlik içinde kıvranıyorlar. Yaşları çok ilerlediği için herhangi bir mesleğe çıraklıktan başlama imkanları da kalmıyor. Marketlerde kasiyerlik yapabilenler de kendini şanslı saymaya başlıyor. Bir türlü Milli olamayan ateist felsefeli eğitim müfredatımız sayesinde, dini duyguları ve sabırları da gelişmediği için, Allah korusun genç yaşta hayattan pes edip intiharı seçenlerin sayısı da her geçen gün artıyor.

Üniversite okumanın neredeyse şart hale getirilmesi yüzünden, işe başlama yaşı da ilerliyor. İşe başlamadan evlilik kurulması neredeyse imkansız olduğu için, ortalama ilk evlilik yaşı da sürekli yükselişe geçiyor. 2020 verilerine göre kadınlarda 25'e, erkeklerde 28'e yükselen evlilik yaş ortalaması sosyal bir alarm niteliğindedir. Bu durum çocuk sahibi olma yaşını da yükseltirken, çocuk sayısında ise tersine azalmaya sebep oluyor.

Cözümü yazının başlığında verdik. İlköğretimde sınıf geçme için başarı şartı tavizsiz uygulanmalı, çocuklar içi boş halde sınıf atlamamalı. Sınıf tekrarı yapan çocuklarda mesleki kabiliyet araştırması yapılarak, ortaokuldan itibaren meslek eğitimleri yoğunlaşmalıdır. Açık lise desteğiyle, gençlerin erken yaşta esnaf ve sanatkarlık dallarında çalışmaya başlaması teşvik edilmeli, meslek liselerine gidişin yolu, istihdam teşvikleri ile birlikte güçlendirilmelidir. Sanayinin ihtiyaç duyduğu nitelikli ara eleman ihtiyacı lise seviyesinde karşılanmalıdır.

Her zaman tekrarladığım gibi; Her eski kötü, her yeni iyi değildir! Eskinin başarılı uygulamalarını tekrar canlandırmak da yapıcı bir yeniliktir.

Görsel kaynağı: aydinpost.com

Bütün Suç Sabetaycılarda mı?

Sanatçı Şener Şen'in bir filmindeki "Sen de kimsin süt oğlan? Sus! Seni hiç sevmiyorum. Babanı da sevmezdim zaten!" repliğini duyup izlemeyen kalmamıştır herhalde. Nedense, birisinin yanlışını gördüğümüzde hemen ailesiyle ilişkilendirme ve haklarındaki yargıyı genelleştirme eğilimindeyiz.

Son yıllarda Türkiye'de ahlaka mugayir davranışları, İslam karşıtı söz ve hareketleri izlenen medyatik kişilerin, hemen Sabetaycı (kimliğini gizlemiş karakterini korumuş Yahudi cemaati) olduklarını ispat ile davranışlarını gerekçelendirme akımı başladı. Elbette Sabetaycı geçmişi olanlar ve bunu sürdürenler de vardır. Ama bu etiketleme hastalığımız yüzünden alakasız kişileri de Sabetaycılıkla itham edip haklarına girdiğimiz ve Sabetaycı olmadığı halde onlardan beter hale gelmiş evlatlarımızın olduğu da bir gerçektir.

Esasına bakarsanız yaşayan insanların tamamı peygamber soyundan geliyor! Hepimiz Hz. Adem aleyhisselamın neslinden değil miyiz? Millet ve aile olgusu bir seçenek değil, nasiptir. Allah'ın nasiple dağıttığı bir nimet üzerinden üstünlük taslamak veya baştan hor ve hakir görmek Hz. Muhammed Aleyhisselamın rehberliğine ve Müslümanın duruşuna yakışmaz. Her biri gökteki yıldızlar gibi aziz ve değerli olan ashab-ı kiramın İslam öncesi cahiliye halleri de malumunuzdur. İçlerinde Habeşli, Yahudi, Farslı, Rum ve Kıpti kökenli olanlar da az değildi.

İslam Hilafetinin son temsilcisi Osmanlı Devletinin, çok kıymetli seçkin askerleri, devlet adamları, sanatçıları ve alimleri arasında, hemen her Milletten kişiler vardı. Ehliyet ve Liyakat sistemi içinde yürütülen yapıcı devşirmelerin sonuçları, zirveleşen başarılar ile taçlanıyordu. Eğitim ve yönetim sistemi mükemmel işleyen parçalar gibi birbirini tamamlıyor ve güçlendiriyordu.

Osmanlının mükemmel işleyen devşirme sistemini, batılılar alıp dönüştürerek daha ileri boyutlara taşımıştır. Kullanmak istediklerini yanlarına alıp hizmetlerini gördürmek yerine, eğitim ve yönetim sistemlerimizi bozarak, içimizden batı zihniyetli devşirilmiş bireyler çıkarmayı ve bunlar üzerinden toplumu dönüştürüp ifsad etmeyi, kaynaklarımızı diledikleri şekilde kullanıp yönlendirmeyi başardılar.

Hak ve batıl arasındaki mücadele hayatın her alanında sürdüğü için, batılın askerleri haline gelen bir kısım sanatçılar, futbolcular, gazeteciler, siyasiler, bürokratlar, eğitimciler, sermaye grupları, ilahiyatçılar gibi, her kesimden batıl yönde devşirilmiş insanların, değerlerimize ve kültürümüze

karşı yürüttüğü çok yönlü ve sürekli bir savaşın ortasındayız! Küfür ehli büyük bir finans, medya ve kurumsal destek sağlayarak, gece gündüz demeden kutsallarımızı aşındırmaya devam ediyor.

Bizler, hak ve batıl arasındaki mücadelenin farklı sahnelerinde rol alan kişileri; birer ilahiyatçı, sanatçı, yazar, siyasetçi, gazeteci, internet fenomeni gibi etiketler altında, büyük bir cürüm işlediklerinde ancak fark edebiliyoruz. Fark ettiğimiz gelişmeler, aslında belirli aralıklarla kasıtlı yapılan nabız yoklama seanslarıdır. Vites büyötmek, daha ileri gitmek ve halkı anormalliğe alıştırıp duyarsızlaştırmak için yapılan taktiklerdir.

Bataklığı kurutmadıkça sivrisinekle mücadele hem yorucu, hem pahalı hem de zor bir iştir! Sapkın görüşlü sanatçılara ve onların soy geçmişlerine odaklanmak yerine, onları üreten eğitim ve sosyal yapımızdan yola çıkarak, acilen değerlerimizi canlandıran reform hareketlerini başlatmalıyız! Yoksa her gün farklı bir kişi ve sektörden gelen batıl askerlerinin ortak hedefi olan dinimize, kültürümüze ve kadim değerlerimize yeni saldırılarını duymaktan ve giderek cılızlaşan tepkiler vermekten asla kurtulamayız!

Hak ve batıl davasının bu alanlarında, şu anda yetki verdiğimiz siyasi irade başarılı olamaz mı? Maalesef ben böyle bir sonucu öngöremiyorum. Her dönem feministlerin atandığı Aile Bakanlığından, süresiz nafaka gibi 34 yıllık zulmü bir türlü kaldıramayan Adalet Bakanlığından, ortak yaptıkları toplantıda “Bu yıl hedefimiz erkekler!” diyebilecek kadar cinsiyetçi peşin hükümlü İç İşleri Bakanından, ateist felsefeli müfredatın hüküm sürdüğü Milli Eğitim Bakanlığından ve onlara yol veren Hükümet Başkanından umudumu keseli çok oldu!

Allah bizlere acısın ve yardım etsin. Hayırlı çıkış kapıları ve daha şuurlu idareciler nasip eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: bilgihanem.com

Balık Baştan Kokmuşsa Ne Yapabiliriz?

Bugün yaşadığımız ekonomik buhranın; gerek küresel güç odakları, gerekse bunların yerli şubeleri olan sayılı birkaç ailenin ve şirketin operasyonları sonucu olduğunu herkes kabul ediyor!

Eyvallah, dış güçler de var, yerli hainlerimiz de! Peki, bizleri koruması ve yönetmesi için seçtiğimiz idareciler ne yapıyorlar?

Bir evde yangın çıktığında etraftakilerden beklenen tavır söndürmek için suyla mücadeledir. Yangını söndürmek için meydana çıkanların su yerine benzin dökmelerini, komşusu yanarken kendi evinde keyif çatanları masum görebilir miyiz?

Türkiye’de normal şartlarda Hindistan gibi bir kast sistemi yoktu. Ama artık var! Seçilmiş siyasiler, onların eş, dost ve akrabaları ile ayrıcalıklı işadamları sınıfımız var. Bu sınıf kendilerini her açıdan vatandaşın üstünde ve değerli görüyor. Kast sisteminin olmazsa olmaz ayrıcalıklarını meşrulaştırmak için kendilerine özel yasaları ve diğer mevzuatları da adalet gözetmeksizin değiştiriyor, sürekli kendilerine yontarak geliştiriyorlar.

Durum böyle olunca; ağızlarından çıkan birlik, beraberlik, tasarruf, sabır, kanaat gibi yapıcı kavramlar, zinakârlığıyla meşhur sanatçı müsveddelerinin ahlaklı hayat iddiası gibi iğreti, sakil, riyakâr ve alaycı kalıyor. Eylem ve söylem uyumunu bir türlü sağlayamıyorlar. Yani bilinen tabiri ile balık baştan kokunca kuyruğun yapacağı bir şey kalmıyor!

Türkiye’nin yaşadığı bütün sorunları büyüten, dağıtan ve zorlaştıran, adeta yangına benzin dökmek gibi etkiyen hususların başında israf, emanetin ehline değil yakınlarla ve akrabalara verilmesi, kısıtlı kaynakların belirli çıkar gruplarına akıtılması, adaletin köreltilmesi, yasamanın işlevsiz elitler kulübüne dönüşmesidir. Devletimizi yönetenler böyle davranınca, ahali de kendi çapında taklit etmekten, fırsatçılıktan, sorunlarını haksız yöntemlerle çözmeye çalışmaktan, emeksiz zenginleşme hülyasından geri durmamaktadır. Hakkı gözetenler, hakkına razı olanlar ve haklarının verileceğini umanlar sürekli hüsrana uğramakta, dayanamayanlar da fırsatçı gruba katılmaktadır.

Neredeyse orta halli bir uçak filosunu kuracak kadar çok sayıda makam uçağının alınması, memleketin her yerinde devasa saraylar yapılması, en tepeden başlayarak binlerce lüks makam aracının tahsis edilmesi sıkıntılı dönemde sabır ve kanaat iddialarını çürütüyor. Bu ölçsüzlük

yukarıda başlayınca aşağıya doğru her seviyede makam sahibinin aynı tavrına haklı bir zemin sayılıyor. Nihayetinde kırsal bir bölgenin mütevazı belediye başkanı bile milyonluk makam arabasını kendisine hak görüyor. Dar gelirli çalışanları temsilen meydana çıkan sendika ağaları da bu israf ve lüks hayat sevdasına bigâne kalamıyorlar. Kendilerini, araçları ve maaşları kadar değerli görüyorlar.

Milleti temsilen seçtiğimiz (aslında başkalarınca seçilip vatandaşa onaylatılan) Vekillerimiz ise ayrımcılığın kitabını yazacak kadar kendilerine yontuyorlar. Mesela:

* Vatandaşın emekli olması için 60-65 yaşına kadar çalışması ve prim ödemesi gerekir. Vekillerin ayrıcalıklı emeklilik haklarına sahip olmaları için en az bir dönem (4 yıl) vekil olmaları şarttır. Her hangi bir nedenle 2 yıl Vekillik yapabilenlerin eksik kalan 2 yılı için SGK pirim ödemeleri Meclis bütçesinden karşılanır. Emeklilik yaşına kadar beklemek zorunda kalırlarsa sadece maaş alamazlar ama, Vekillerin sahip oldukları bütün sosyal hakları ve VİP sağlık hizmetlerini kendileri ve aileleri için sınırsız olarak ölene kadar kullanabilirler!

* Normal vatandaş ağızındaki dişler için SGK ödemeli implant yaptıramaz. SGK, çok özel hallerde heyet raporu ile en fazla 4 adet için ve sadece 90 TL'sini öder. Ama sevgili vekillerimiz hiç zorlanmadan talepleri halinde 12 adet dişine birden implant yaptırabilir. 2018 yılı rakamlarına göre de her biri için 1.000'er TL SGK desteği alabilirler!

* Vekillerin sağlıkla ilgili süper ayrıcalıklarını huzurlu kullanabilmeleri için, merkezi yargı organlarının tamamına da aynı haklar sonradan kanunla verilmiştir!

Normalde memurların 2 veya 3 yerden maaş almaları 666 sayılı KHK ile yasaktır. Ancak, Cumhurbaşkanlığı sistemine geçildikten sonra Cumhurbaşkanı Yardımcıları, Bakan ve Bakan Yardımcıları için bu sınır CB Kararnamesi ile kaldırılmıştır. Hem emekli maaşlarını, hem görev maaşlarını ve hem de diğer kuruluşlardaki yönetim kurulu üyeliği gibi maaşlarını kesintisiz alabilirler.

Ehliyet ve liyakat unsurunun bu kadar yok sayıldığı görülmemiştir. Yazılı sınavda Türkiye birincilerinin mülakatlarda biçilmesi, belirli aile fertlerinin devlet makamlarını parsellemesi gibi uygulamalar bütün eleştirilere rağmen pervasızca sürüyor. Tepelerde durum böyle olunca, kenar teşkilatlarda da âlâsı yapılıyor.

Kamu etkisinde veya yönetiminde olan büyük şirketlerin ve özerk kuruluşların yönetim kurulu üyelikleri siyasetçi eskilerine adeta arpalık gibi dağıtılıyor. Bir Milli Güreşçimiz kamu bankasına yönetim kurulu üyesi atanıyor, kamuoyundan tepki çekilince geri alınıp yerine Sağlık Memuru kökenli başka birisi atanıyor. Ne alakası var ise? Başarısız performansı ile Türkiye'de aile kurumuna zararı dokunan, kameralar önünde sendika ağasından sufle alırken izlenen Bakan hanım, Demir Çelik İşletmesi yönetimine atanıyor. Hangi görevi yanılttı? İlki mi, ikincisi mi?

Belediye başkanlarının maaş ve görev sınırı olmadığı için, eski Bakan yeni Belediye Başkanı birisinin, 2019 yılında iken toplam 250 Bin TL maaş geliri olduğu hesaplanmış!

Devlet ve millet olarak sanki bankalara ve belirli inşaat şirketlerine çalışıyoruz! Her yıl en fazla vergi tahakkuk eden şirketlerin en başında bankalar var! Vatandaş borçtan kırılırken onlar kâr rekorları kırıyor. Dünyada en çok kamu ihalesi alan ilk 10 firmanın 5'i Türkiye'den çıkmış! Yap işlet devret modeli projelerimiz dövize endeksli ve yüksek garantili yapılmış. Ara dönemde yapılan sözleşme güncellemelerinin de hep kamu aleyhine olduğunu bizzat Sayıştay raporlamış.

Faiz düzeni iliklerimize kadar işlemiş. Bugün kullandığımız paralar 2070'li yıllar adına kullanılan kredilere dayanıyor. Her yıl bütçemizin dev bir dilimi faiz ödemelerine gidiyor. Bu kan emici düzeni değiştirmek yerine, pansuman tedbirler ile yol almaya çalışıyoruz. En güçlü güven ve desteği

sunduğumuz bu iktidar döneminde bile, borca dayalı ekonomik sömürü düzenine dur diyemedik. Emeklerimiz, kaynaklarımız ve geleceğimiz faiz baronlarına peşkeş çekiliyor.

Ezcümle, bütün tasarruf tedbirleri, hakkaniyetli atama ve yönetimler yukarıdan başlayarak topluma yansımalıdır. Aksi takdirde kuru söz ve hamasi nutuklardanteye geçmemektedir. Milletin Vekilleri, seçilmiş derebeyleri gibi değil, yüksek sorumluluk şuuru ile davranmalı ve vatandaş lehine empati yapabilmelidir.

Aile, eğitim, ekonomi, adalet, hakkaniyetli gelir paylaşımı ve fırsat eşitliği temelinde czmlere yönelmeliyiz. Hayatımızın tekrarı da başka Türkiye’de yok!